RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

FREE TRANSLATION

By the Grace of G-d
Erev Shabbos Kodesh[1] Sedra Noach[2]
30th day of Tishrei
Rosh Chodesh Marcheshvan,[3]
5744. Brooklyn, N.Y.

To the Sons and Daughters of
Our people Israel, Everywhere
G-d bless you all!

Greeting and Blessing:

At this time, at the conclusion[4] of the month of Tishrei, and in light of the adage in our sacred sources[5] to the effect that the Hebrew letters of the name of this month — תשרי — also spell the word רשית[6] *(reishis)* — meaning beginning and *head (rosh)*[7] of the year, indicating that just as the head conducts all the affairs of the body, so the month Reishis determines the Jew's conduct throughout the year, and the remembrance of the resolutions made in Tishrei during each and all days ahead "vitalizes" the particular day with all its activities, including words and thoughts, and inspires new enthusiasm, light and holiness flowing[8] from the month of Tishrei — the head;

It is timely and auspicious to recall and emphasize, at least in summary, the significance of this month and of its outstanding festive[9] days.

Each of Tishrei's special days is in its own domain a "head" and a source of instructive teachings, while being also a source of strength and inspiration, for all the following days throughout the year.

These are: the acceptance of the rule of Heaven's Sovereignty, with Yiras Shamayim (fear — awe — of HaShem) — the basic point of Rosh Hashanah; Teshuvah[10] (Return) — the central aspect of Yom Kippur; performance of Mitzvos[11] with joy[12] and alacrity,[13] to the point of highest expression of joy with the Torah — the main points of Succos, Shemini Atzeres and Simchas Torah —

All the above with strong, genuine emphasis to ensure that all the instructive teachings and resolutions will be carried out in the fullest measure, both quantitatively and qualitatively, in actual practice, since "action is the essential thing."[14]

Thus every day of the year, from the moment of awakening,[15] begins with saying *Modeh ani* ("I give thanks to You, *O King* etc.), reflecting the "Crowning"[16] of HaShem on Rosh Hashanah and accepting His Kingship;

Saying it with such profound sincerity that will inspire and ensure Yiras HaShem the whole day, as well as Teshuvah, and to be expressed[17] in joyous performance of Mitzvos (the King's commands), particularly Torah study, and all that with the greatest measure of joy, which are the central themes of Yom Kippur, Succos (and the "Four Kinds")[18] Shemini Atzeres and Simchas Torah, as mentioned above.

Striving for perfection in all above will add strength to every Jew and unite all Jews through the *one* Torah given to all by the *one* G-d, and elevate them to be truly an *Adas-Kel*[19] (HaShem's community and people), and will reveal, that HaShem "stands"[20] (with the authority of a King) within this HaShem's, community; and indeed, He *precedes*[21] them with, giving them the strength and blessing to carry it all out with joy and in the fullest measure.

Particularly in this year, a Leap Year, and a *Complete Year,*[22] blessed with the highest possible number of days — 385.[23]

All this will surely hasten still more and bring closer the true and complete Geula through Moshiach Tzidkeinu, with ease[24] and serenity, with perfect peace and perfect serenity,[25]

In our own days, very soon indeed.

With esteem and blessing of success
/Signed: Menachem Schneerson/

P.S. If for some reason one has not yet put into effect all the above instructive lessons of Tishrei — it has been explained in various sources,[26] also in regard to actual practice and Halachah,[27] that a festival extends in some aspects for a certain period after the festival. In our case and in regard to these lessons — from Shemini Atzeres (and Simchas Torah) to the seventh of Marcheshvan.

It may be added that although, generally, Heshbon-Hanefesh (self-appraisal) and the like is best done in private, it is very advisable in the present case to do it *also* at a get-together. For then the occasion offers the force of a communal, resolve, and there is also the combined Zechus of the many, as explained at length in *Kuntres Hecholtzu Me'itchem Anoshim.*[28] It would indeed be fitting to do it in a way that makes every one, man, woman, and child, a "hecholtzu me'itchem" person, a dedicated *avantguarde* — in the spirit of a farbrengen[29] — in fulfillment of the cherished prayer: "And may they all become one Entity, to do Your will with a "perfect" heart.[30]

1) ששירו של יום זה (ה׳ מלך גאות לבש וגו׳) שייך לר״ה — ע״פ דרשת חז״ל בפדר״א פי״א, שביום
שנברא אדם הראשון, בראש־השנה, המליך עליו (ועל כל הבריות) את הקב״ה ואמר ה׳ מלך גאות לָבש
וגו׳. 2) ובשיעור חומש שלו: וישכון באהלי שם, ישרה שכינתו בישראל (ט, כז ובפרש״י). 3) ראה
שו״ע אה״ע סקכ״ו ס״ו. 4) שהכל הולך אחר החיתום — ברכות יב, א. 5) בעה״ט עה״פ עקב יא, יב.
אוה״ת סוכות ע׳ א׳תשנו. סה״מ תר״ל ע׳ רפז. 6) השנה — חסר כתיב (עקב שם). וראה או״ת לה״מ
(הוצאת קה״ת) ע׳ נג סוף ד״ה או יאמר. 7) ראה אוה״ת סוכות שם. ברכה ס״ע א׳תתסו ואילך. ד״ה צהר
תעשה תש״ב פ״ג. וראה גם לקו״ת נצבים מז, א־ב. ר״ה נח, א־ב. עט״ר בתחלתו. 8) שהוא גם חודש
השביעי, המשובע בכל (ויק״ר פכ״ט, ח), והמשביע ברוב טוב לכל ישראל על כל השנה — „היום יום״ כ״ה
אלול. כש״ט (הוצאת קה״ת) הוספות סי׳ לא. וש״נ. וראה גם ד״ה יו״ט של ר״ה ה׳תש״י בתחלתו. 9) שהוא
מרובה במועדות ב״י לטור או״ח סתצ״ב (ד״ה ומ״ש). שו״ע אדה״ז או״ח סתצ״ב ס״ב. וראה גם השלמה לשו״ע
אדה״ז או״ח סקל״א ס״ח. 10) להעיר מרמב״ם הל׳ תשובה פ״ב ה״ו: התשובה . . בעשרה ימים שבין ראש
השנה ויום הכפורים היא יפה ביותר ומתקבלת היא מיד. 11) כמ״ש (תהלים ק, ב) עבדו את ה׳ בשמחה.
וראה זח״ג נו, א. ספר העיקרים מ״ג פל״ג (הובאו ונתבארו באוה״ת לתהלים (יהל אור) עה״פ). רמב״ם סוף הל׳
לולב. שער המצות להאריז״ל בהקדמתו. של״ה ס״פ תבוא (שפו, א). תניא פכ״ו. לקו״ת תזריע כ, ג. סידור
רפא, ד. המשך תער״ב ח״ג ע׳ א׳רסא ואילך. ד״ה עבדו את ה׳ בשמחה תרצ״ט (ס״ע 94 ואילך). ובתו״א
(תולדות כ, ב): האריז״ל הי׳ שמח מאד בעשיית המצוות ולזה זכה לרוה״ק. השייכות דשמחה לרוה״ק — ראה
ירושלמי סוכה רפ״ה, ונתבאר בלקו״א להה״מ (הוצאת קה״ת) סי׳ רנט (סו, ג ואילך). 12) ראה אגה״ק
סכ״א: בזריזות נפלאה להראות שמחתו וכו׳. 13) טושו״ע או״ח בתחלתו (ממשנה ספ״ה דאבות). בקשר
לתשרי — ראה שו״ע או״ח סו״ס תרכד. סי׳ תרכה. ר״ס תרנב. 14) אבות פ״א מי״ז. 15) סידור
אדה״ז (קודם מודה אני). וכ״ה בשו״ע אדה״ז או״ח ס״א ס״ה. מהדו״ב שם ס״ו. 16) ר״ה טז, א. לד,
ב. 17) ראה מכילתא (ויל״ש) עה״פ יתרו כ, ג. פרש״י עה״פ אחרי יח, ב. ד״ה יו״ט של ר״ה תרס״ה
בתחלתו. תש״ג פ״ב. 18) ראה לקוטי לוי״צ לזח״א (ע׳ רא ואילך). 19) תהלים פב, א. 20) ראה
מלכים א כב, מח. אוה״ת נצבים ע׳ א׳רא. 21) ראה ברכות ו, א. 22) ראה מכתב יום שלישי פרשת
וזאת הברכה שנה זו. 23) ראה לקו״ת להאריז״ל ר״פ וארא. קה״י בערכו. וש״נ. 24) ישעי׳ ל, טו.
המשך וככה תרל״ז בסופו. 25) שערי תשובה לאדהאמ״צ ח״א סד״ה פדה בשלום (פי״א). ד״ה פדה
לאדה״ז (סה״מ אתהלך לאזניא ע׳ נז. ועם הגהות — באוה״ת נח (כרך ג) תרסט, א ואילך). — נייחא לעליונים
ונייחא לתחתונים (ב״ר פ״ל, ה. וראה זח״א נט, ב. ביאוה״ז נח לאדהאמ״צ (ד, א ואילך) ולהצ״צ (ע׳ יב ואילך).
אוה״ת נח ס״ע נד ואילך). 26) שאז „יגיע אחרון שבישראל לנהר פרת (שהוא מקום ישוב היותר רחוק
מירושלים)״ — תענית י, א. שו״ע אדה״ז או״ח ר״ס קיז. וראה ש״ך חו״מ סמ״ג סקמ״ז, שעד שבעה בחשון „הי׳
דומה להם כאילו הם עדיין בא״י עסוקים בעניני הרגל״. ומש״כ שם: ואע״ג דהשתא כו׳ לשון כו׳ — עפמש״כ
אדה״ז בשו״ע שם: ואף כו׳ גם היום כו׳, י״ל דמתורצת בזה קושית הש״ך, דאין זה רק לשון כו׳, אלא הענין
דעסוקים בעניני הרגל. וראה לקו״ש ח״כ ע׳ 54 ואילך. ע׳ 377 ואילך. 27) בשטרות, נדרים וכו׳ (ראה
מקומות שנסמנו בהערה הקודמת). 28) (נדפס גם בסה״מ תרנ״ט) פ״י. וראה גם שם פ״ז. 29) ראה
דברי אדמו״ר הזקן — נדפס בקובץ מכתבים לתהלים אהל יוסף יצחק ע׳ 199. 30) תפלת ר״ה ויוה״כ.
וראה אוה״ת להצ״צ בא ע׳ שי ואילך.